

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 stycznia 2026 r.

DNR-1.720.19.2025.PG

DECYZJA nr DNR-1/6/2026

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222; dalej: ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów) oraz art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (Dz. U. poz. 1826; dalej: ustawa o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu: **śpiworek muślinowy BABY SOFT LIGHT „PRINT” Infantilo®**, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt, polegających na ryzyku uwięźnięcia lub niedokrwienia palców u rąk i stóp oraz zadławienia, i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz art. 95 ust. 1 ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. **śpiworka muślinowego BABY SOFT LIGHT „PRINT” Infantilo®**, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), płatną do budżetu państwa;

- 3) art. 25a ust. 1 i ust. 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 95 ust. 1 ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości **3 972,90 zł** (słownie: trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt dwa złote 90/100), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach.

Uzasadnienie

Pismem z 5 maja 2025 r. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK, organ nadzoru) akta kontroli nr DK.8361.5.2025 dotyczące produktu: śpiworek muślinowy BABY SOFT LIGHT „PRINT”, Infantilo® (dalej: produkt lub śpiworek), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu. Kwestionowany produkt to dwuwarstwowy śpiworek do spania przeznaczony dla dzieci od urodzenia do 6 miesiąca życia, o wymiarach 43 cm x 68 cm oraz skali tog: 1.0. Materiał wewnętrzny i zewnętrzny śpiworka jest wykonany z białego materiału w beżowe kropeczki. Cały bok, dół oraz część drugiego boku śpiworka są zasuwane na metalowy suwak. Śpiworek przy otworze na głowę posiada metalowe zatrzaski, po jednym na stronę. Do wierzchniej strony śpiworka przyszyta jest etykieta z brązowego materiału skóropodobnego, z napisem Infantilo oraz wzorem głowy misia. Od wewnętrznej strony śpiworka wszyta jest metka z tkaniny, z następującymi informacjami: „Wierzch: 100 % bawełna, Spód: 100 % bawełna” oraz symbolami dotyczące czyszczenia i konserwacji, a także materiałowa metka z numerem 8. Do produktu za pomocą żyłki z tworzywa przymocowana jest papierowa etykieta zawierająca m.in. następujące dane: Infantilo, www.infantilo.pl oraz znaki graficzne z opisem: „Najwyższa jakość, Miłe w dotyku, Produkt z bawełny, Antyalergiczne, Produkt Polski, Tekstylia godne zaufania” oraz dane przedsiębiorcy: „INFANTILO” Leszek Gębski, ul. Młodzianowska 75, 26-600 Radom, 510 497 349/517 253 479, infantilo.biuro@gmail.com, www.infantilo”.

W trakcie kontroli nr DK.8361.5.2025 inspektorzy reprezentujący Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny organoleptycznej produktu

na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględniając wymagania bezpieczeństwa określone w normie PN-EN 16781:2018-10 *Tekstylne artykuły dla dzieci. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań dotyczące śpiworów dziecięcych do użytku w łóżeczku* (dalej: norma PN-EN 16781:2018-10). Ocena ta wykazała nieprawidłowości w oznakowaniu produktu, tj. brak:

- 1) ostrzeżenia na produkcie: „OSTRZEŻENIE! Trzymać z daleka od ognia”,
- 2) ostrzeżenia na opakowaniu: „OSTRZEŻENIE! Trzymać opakowanie z tworzywa sztucznego z daleka od dziecka, aby uniknąć uduszenia”,
- 3) ostrzeżeń w instrukcji użytkowania:
 - „OSTRZEŻENIE! Nie stosować, jeżeli głowa dziecka może przedostać się przez otwór na szyję, gdy jest zapięty do stosowania”,
 - „OSTRZEŻENIE! Upewnić się, że otwory na szyję i ręce są bezpiecznie zapięte”,
 - „OSTRZEŻENIE! Nie stosować, jeżeli dziecko potrafi wydostać się z łóżeczka”,
 - „OSTRZEŻENIE! Nie stosować w połączeniu z kołdrą do łóżeczka ani kocem. Wziąć pod uwagę temperaturę w pomieszczeniu i bieliznę nocną dziecka. Przegrzanie może zagrozić życiu twego dziecka!”,
 - „OSTRZEŻENIE! Trzymać z daleka od ognia”,

oraz brak:

- oświadczenia dotyczącego oporu cieplnego,
- informacji dotyczącej wzrostu dziecka i opcjonalnie - jego wieku,
- wskazówki dotyczącej uwzględnienia przy wyborze śpiworka temperatury w pomieszczeniu i bielizny nocną dziecka,
- instrukcji konserwacji łącznie z instrukcją „Nie czyścić chemicznie”,
- informacji, aby nie używać śpiwora przy pierwszych oznakach zniszczenia,
- zalecenia, aby uprać śpiwór przed pierwszym użyciem.

Następnie próbka została przekazana do Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach (dalej: laboratorium) w celu przeprowadzenia badań na zgodność z wymaganiami bezpieczeństwa określonymi w normie PN-EN 16781:2018-10. W trakcie badania stwierdzono niezgodność konstrukcji śpiworka z następującymi punktami normy PN-EN 16781:2018-10 (sprawozdanie nr 86/DLS/2025 z 7 kwietnia 2025 r.):

- pkt 4.1.2.1:

- obwód otworu na szyję wynosi (516 ± 10) mm i jest większy niż 380 mm (wzrost dziecka od 50 cm do 65 cm, wiek od 0 do 6 miesięcy),
- obwód otworu na rękę wynosi (366 ± 10) mm i jest większy niż 280 mm (wzrost dziecka od 50 cm do 65 cm, wiek od 0 do 6 miesięcy),
- obwód otworu na rękę wynosi (348 ± 10) mm i jest większy niż 280 mm (wzrost dziecka od 50 cm do 65 cm, wiek od 0 do 6 miesięcy),
- obwód klatki piersiowej wynosi (720 ± 10) mm i jest większy niż 570 mm (wzrost dziecka od 50 cm do 65 cm, wiek od 0 do 6 miesięcy),
- pkt 4.1.6:
 - margines szwu przy zamku (część górna) wynosi < 5 mm,
 - długość obciętej nici przy szwie zamka (część dolna) wynosi (37 ± 1) mm i jest większa niż 20 mm,
 - długość nieobciętej nici przy szwie aplikacji wynosi (20 ± 1) mm jest większa niż 10 mm,
- pkt 4.2.1.1:
 - podczas badania możliwe jest wstawienie pręta stożkowego 7 mm w otwór,
- pkt 4.2.3.1:
 - podczas próby oddzieliły się elementy,
 - podczas próby pojawił się otwór w szwie w który możliwe jest wstawienie przedniej części próbника o średnicy 12 mm z zastosowaniem siły 10 N.

Ponadto podczas badania wytrzymałości szwów na rozciąganie z zastosowaniem siły $(70,0 \pm 1,0)$ N stwierdzono rozchodzenie się materiału, z którego wykonany jest śpiworek, co uniemożliwiło przeprowadzenie badania zgodnie z wymaganiami pkt. 4.1.6.3 normy PN-EN 16781:2018-10. W opinii laboratorium, w badanym śpiworku zastosowano materiał charakteryzujący się zbyt małą wytrzymałością na rozciąganie. Jednocześnie w produkcji zastosowano mniej niż 10 ściegów na 3 cm szwu. W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, stwierdzone niezgodności mogą doprowadzić do uwięźnięcia lub niedokrwienia palców u rąk i stóp, a także do połknięcia małych elementów, co może prowadzić do zadławienia. Ryzyko związane z użytkowaniem śpiworka inspektorzy Inspekcji Handlowej oszacowali na poziomie poważnym.

W związku z ustaleniami Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks

postępowania administracyjnego (Dz. U. 2025 r. poz. 1691 dalej: Kpa), pismem z 29 maja 2025 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu (dalej: strona postępowania) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu oraz w sprawie nałożenia kary za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, a także w sprawie obowiązku poniesienia przez przedsiębiorcę kosztów badań laboratoryjnych produktu. W tym samym piśmie organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie informacji dotyczących obrotu produktem, a także przekazanie wszelkich posiadanych dowodów w zakresie bezpieczeństwa produktu. Ponadto organ nadzoru zapytał, czy kwestionowany śpiworek występuje także w innych wersjach kolorystycznych (przy tożsamej konstrukcji i właściwościach materiału), a w razie potwierdzenia - poprosił o przekazanie wnioskowanych informacji również dla pozostałych wersji kolorystycznych produktu.

Pismem z 25 czerwca 2025 r. strona postępowania oświadczyła, że jest producentem przedmiotowego śpiworka a konstrukcja produktu była kilka razy zmieniana w celu dostosowania jej do wymagań bezpieczeństwa, jednak nie jest w stanie określić ile sztuk produktu z wadliwą konstrukcją zostało wprowadzonych na rynek. Strona postępowania oświadczyła także, że produkcja śpiworka rozpoczęła się 15 marca 2023 r. i ogółem wprowadziła na rynek 22 egzemplarze produktu o tej nazwie. Strona postępowania załączyła listę odbiorców i wyjaśniła, że sprzedaży detalicznej nie prowadziła a na stanie posiada 28 sztuk śpiworka. Jednocześnie zadeklarowała, że nie otrzymała skarg ani reklamacji na produkt oraz przedstawiła certyfikat OEKO-TEX na tkaninę, z którego uszyty był śpiworek. Strona postępowania oświadczyła również, że śpiworek nie występował w innych wersjach kolorystycznych.

Ponieważ z rozeznania przeprowadzonego przez Prezesa UOKiK na stronie internetowej przedsiębiorcy wynikało, że w jego ofercie dostępne są śpiworki SOFT LIGHT w innych wariantach kolorystycznych, a także w różne wzory, pismem z 17 lipca 2025 r. Prezes UOKiK zwrócił się do Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z prośbą o przeprowadzenie kontroli w siedzibie strony postępowania i zweryfikowanie przekazanych przez nią informacji dotyczących obrotu produktem. Z ustaleń inspektorów Inspekcji Handlowej, przekazanych pismem z 4 sierpnia 2025 r., wynikało, że strona postępowania nie jest w stanie podać dokładnych danych dotyczących obrotu śpiworkiem, zwłaszcza liczby produktów z wadliwą konstrukcją, które zostały wprowadzone na rynek. Strona postępowania wyjaśniła, że produkcja ma charakter indywidualny, krótkimi seriami,

a konstrukcja śpiworka była wielokrotnie zmieniana, aby zwiększyć jego bezpieczeństwo (wzmocnienie szwów, dołożenie możliwości regulacji stosownie do wieku). Z ustaleń kontroli wynikało również, że strona postępowania sprzedała łącznie 54 sztuki produktu w różnych wersjach kolorystycznych 15 odbiorcom, około 100 sztuk zostało sprzedanych bezpośrednio konsumentom za pośrednictwem sklepu internetowego, a na stanie magazynowym strony postępowania znajduje się 68 sztuk produktu w różnych kolorach. Ponadto w trakcie kontroli strona postępowania usunęła śpiworki z oferty internetowej.

Postanowieniem z 12 września 2025 r., wydanym na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 30 dni na podjęcie działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez śpiworek i wezwał ją do przedstawienia dowodów, wskazując przy tym jakiego rodzaju działania powinna podjąć oraz jakie dowody przedstawić na ich potwierdzenie. Prezes UOKiK wyjaśnił, że aby uznać, iż podjęte przez stronę postępowania działania naprawcze eliminują ryzyko stwarzane przez kwestionowany produkt, niezbędne jest podjęcie działań w stosunku do wszystkich egzemplarzy produktu wprowadzonych na rynek, jak również egzemplarzy będących w jej posiadaniu. Postanowienie zostało doręczone stronie postępowania 23 września 2025 r., co oznacza, że termin na przekazanie określonych w nim dowodów minął 23 października 2025 r. W wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedstawiła dowodów na podjęcie działań naprawczych eliminujących ryzyko stwarzane przez zakwestionowany śpiworek. W związku z tym, pismem z 13 listopada 2025 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Pismem z 9 grudnia 2025 r. strona postępowania przedłożyła dowody wykonania postanowienia Prezesa UOKiK. Dokumentacja obejmowała: potwierdzenie zamieszczenia ogłoszenia na stronie internetowej strony postępowania, mającego na celu poinformowanie konsumentów o stwierdzonych nieprawidłowościach oraz umożliwiające im zwrot zakupionych egzemplarzy śpiworka, faktury korygujące, z których wynikało, że strona odzyskała 24 sztuki produktu od dystrybutorów, a także oświadczenia dystrybutorów o stanie magazynowym oraz oświadczenie o utylizacji 92 sztuk śpiworka. Ponieważ załączone do pisma oświadczenia stanowiły kopie niepoświadczone za zgodność z oryginałem, organ wyznaczył wezwał stronę postępowania do przekazania dokumentacji spełniającej wymogi ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz do wyjaśnienia rozbieżności dotyczących przekazanych dokumentów. Pismem z 19 stycznia 2026 r. strona postępowania przedłożyła

oświadczenia 13 dystrybutorów poświadczane za zgodność z oryginałem oraz złożyła wyjaśnienia dotyczące wcześniejszych rozbieżności w materiałach dowodowych.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Leszek Gębski, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu wprowadził produkt będący przedmiotem postępowania na rynek i pełni rolę jego producenta w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się m.in. przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Na oznakowaniu dołączonym do produktu znajdują się dane przedsiębiorcy („INFANTILO” Leszek Gębski, ul. Młodzianowska 75, 26-600 Radom, 510 497 349/517 253 479, infantilo.biuro@gmail.com, www.infantilo”).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących

transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa śpiworka uwzględniając parametry określone w normie PN-EN 16781:2018-10, będącej wyżej opisanym rodzajem normy.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa śpiworka stanowiły ustalenia Inspekcji Handlowej, z których wynikało, że produkt nie posiadał ostrzeżeń i informacji zapewniających bezpieczne użytkowanie oraz negatywne wyniki badań laboratoryjnych produktu, przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach. Podczas tych badań stwierdzono, że konstrukcja śpiworka nie spełnia wymagań normy PN-EN 16781:2018-10 (niezgodności z pkt.: 4.1.2.1, 4.1.6, 4.2.1.1 oraz 4.2.3.1), stwarzając poważne ryzyko doznania urazów przez dziecko korzystające z produktu. Dziecko przebywające w śpiworku narażone jest bowiem na ryzyko związane z uwięzieniem lub niedokrwieniem palców u rąk i stóp, a w związku z oddzieleniem się małego elementu i możliwością jego połknięcia przez dziecko - na niedrożność górnych dróg oddechowych lub zadławienie się.

Mając na uwadze negatywne wyniki badań organoleptycznych i laboratoryjnych produktu, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej, że istnieje znaczne prawdopodobieństwo, iż kwestionowany śpiworek nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i może stwarzać poważne ryzyko dla zdrowia użytkowników - w tym wypadku - grupy szczególnie chronionych konsumentów, tj. niemowląt. Przedsiębiorca będący stroną tego postępowania nie zakwestionował ustaleń poczynionych na podstawie badań laboratoryjnych produktu, wskazując przy tym, że do produkcji śpiworka używane były tylko certyfikowane surowce, a dotychczas nie odnotowano skarg ani reklamacji na produkt. Jednocześnie podczas kontroli prowadzonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej strona postępowania pismem z 24 lipca 2025 r. zadeklarowała współpracę z organem nadzoru w zakresie wprowadzenia zmian oraz składania wyjaśnień.

Przedsiębiorca w toku postępowania podjął współpracę z organem nadzoru w zakresie wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt. Przekazał on dowody potwierdzające poinformowanie konsumentów, za pośrednictwem zamieszczonego na swojej stronie ogłoszenia o zagrożeniu stwarzanym przez produkt oraz przekazał wiadomości e-mail wysłane do 16 dystrybutorów. Następnie strona postępowania przekazała faktury korygujące potwierdzające wycofanie z rynku łącznie 24 sztuk śpiworka, a także oświadczenia uzyskane

od dystrybutorów o nieposiadaniu śpiworka oraz dowody potwierdzające utylizację 92 sztuk produktu (zarówno zwróconych przez dystrybutorów, jak i posiadanych przez stronę postępowania na stanie magazynowym).

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń. Mając na względzie całokształt zebranego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez zakwestionowany śpiworek, co stanowi przesłankę do umorzenia w tym zakresie postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Natomiast z uwagi na uznanie przez Prezesa UOKiK, że śpiworek nie jest produktem bezpiecznym, wprowadzając go na rynek przedsiębiorca Leszek Gębski, prowadzący działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przez podmioty przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona także na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, jak również represję, czyli powinna stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Z uwagi na brak uregulowania przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stosownie do przepisu art. 26 tej ustawy w zakresie nieuregulowanym w niej, do postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 189f § 1 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na

stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że nie zaistniała znikoma waga naruszenia prawa. Strona postępowania nie potrafiła określić liczby sztuk wadliwego śpiworka, które wprowadziła na rynek (w trakcie postępowania ustalono, że było to około 158 sztuk), nie dysponowała żadnymi dowodami modyfikowania konstrukcji śpiworka ani dowodami, że produkty te były poddane jakiegokolwiek ocenie bezpieczeństwa czy analizie ryzyka przed wprowadzeniem ich na rynek. Mimo podjętych przez nią działań, kwestionowany produkt wciąż może pozostawać u konsumentów, narażając ich zdrowie lub nawet życie na poważne ryzyko (związane z możliwością uwięźnięcia kończyn dziecka przebywającego w śpiworku lub zakrztuszenia/zadławienia na skutek połknięcia przez dziecko oddzielających się od produktu małych elementów). Reasumując, dobro chronione, jakim jest zdrowie konsumentów (niemowląt i małych dzieci) zostało naruszone w znaczny sposób. W niniejszej sprawie strona postępowania nie zaprzestała również naruszenia prawa, bowiem jak wynika z akt postępowania, także po jego wszczęciu 29 maja 2025 r. (odebranego 11 czerwca 2025 r.) nadal wprowadzała śpiworek o zakwestionowanej konstrukcji na rynek¹. Skoro więc żaden z warunków z przesłanki wskazanej w art. 189f §1 pkt 1 Kpa nie został spełniony,

¹ Faktura VAT nr FA/241/2025/SZW z 27 czerwca 2025 r.

odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu nie jest możliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych w tym przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kpa, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania tej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Z uwagi na niezaistnienie przesłanek obligujących organ nadzoru do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy z organem nadzoru ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny. Biorąc to pod uwagę, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Podstawowym obowiązkiem strony, pełniącej rolę producenta produktu, jest wprowadzanie na rynek wyłącznie bezpiecznych produktów (art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Ustalenie zatem, że śpiworek będący przedmiotem postępowania nie jest produktem bezpiecznym, przesądza o naruszeniu tego obowiązku. Wskazać należy, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych, regulujących tę działalność, w stopniu wystarczającym do

jej poprawnego prowadzenia (vide wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98: *Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*). Należy również zauważyć, że strona postępowania - pełniąc rolę producenta produktu w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, tj. będąc jego wytwórcą, powinna przy projektowaniu produktów przeznaczonych dla małych dzieci brać pod uwagę wymagania w zakresie bezpiecznej konstrukcji tego typu artykułów, tak aby spełniały wymagania w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów. Tymczasem strona postępowania ograniczyła się do uzyskania certyfikatów bezpieczeństwa dla surowców użytych do produkcji śpiworka, nie sprawdzając bezpieczeństwa wytworzonego produktu oraz nie spełniając wymagań zgodnego oznakowania przed jego wprowadzeniem na rynek. Z informacji umieszczonych na stronie internetowej strony postępowania (<https://infantilo.pl/pl/terms/o-marce-infantilo-19.html>) wynika, że produkcja artykułów tekstylnych dla dzieci stanowi główny przedmiot jej działalności. Należy zatem stwierdzić, że strona postępowania nie dopełniła podstawowego obowiązku ciążącego na niej jako na producencie.

W niniejszym postępowaniu za okoliczności obciążające Prezes UOKiK uznał fakt, że produkt nie posiada ostrzeżeń i informacji zapewniających bezpieczne użytkowanie oraz stwarza poważne ryzyko dla zdrowia, a - w skrajnych przypadkach - nawet życia, dla szczególnie chronionej grupy konsumentów, jakimi są niemowlęta, narażone na ryzyko doznania urazów kończyn na skutek uwięźnięcia w śpiworku, czy też zakrztuszenia/zadławienia w związku z nieprawidłową konstrukcją produktu. Kolejną obciążającą okolicznością jest fakt, że u konsumentów nadal mogą znajdować się wprowadzone na rynek egzemplarze produktu (około 134 sztuk), a zatem w dalszym ciągu są oni narażeni na zagrożenie stwarzane przez ten produkt. Ponadto organ nadzoru wziął pod uwagę fakt, że strona postępowania - pomimo tego, że jest profesjonalistą - nie potrafiła podać wiarygodnych i pełnych danych dotyczących obrotu śpiworkiem. W szczególności strona postępowania nie określiła dokładnej liczby produktów wprowadzonych na rynek, co uniemożliwia ich skuteczne wycofanie. Strona postępowania przedstawiała sprzeczne ze sobą dane, co utrudniło organowi nadzoru ustalenie pełnego stanu faktycznego sprawy.

Natomiast na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK uwzględnił okoliczność, że wobec strony postępowania nie było w przeszłości prowadzone postępowanie na podstawie przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Ponadto za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że strona postępowania ostatecznie, choć ze znacznym

opóźnieniem w stosunku do terminu wyznaczonego w postanowieniu, przedłożyła dowody potwierdzające wyeliminowanie ryzyka stwarzanego przez śpiworek. W toku postępowania strona nie wskazała (pomimo zapytania organu nadzoru) warunków osobistych, które mogłyby mieć wpływ na rozstrzygnięcie w sprawie.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej jest wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktu będącego jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu, Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania (pismo z 28 lipca 2025 r.), z którego wynikało, że średnia cena sprzedaży produktu wynosiła 88 zł netto. Oszacowana w ten sposób korzyść majątkowa ze sprzedaży 134 sztuk śpiworka (czyli uwzględniając 24 sztuki wycofane z rynku) wyniosła 11 792 zł.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, wymierzając karę pieniężną określoną w sentencji niniejszej decyzji w wysokości **5 000 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), Prezes UOKiK uwzględnił przede wszystkim wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy zauważyć, że strona postępowania wprowadziła na rynek produkt stwarzający poważne ryzyko doznania urazów przez małe dzieci podczas użytkowania śpiworka. W opinii Prezesa UOKiK kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i ust. 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną w wysokości **5 000 zł** (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100) należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto UOKiK: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000**.

Ponadto na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nakłada na przedsiębiorcę Leszka Gębskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą LEGATUS Leszek Gębski z siedzibą w Radomiu obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **kwoty 3 972,90 zł** (słownie: trzy tysiące dziewięćset siedemdziesiąt dwa złote 90/100), stanowiącej równowartość kosztów

badan laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG z siedzibą w Gliwicach (koszt tych badań ustalono na podstawie faktury VAT nr 00463/DP/2025 z 25 kwietnia 2025 r.). Zgodnie z art. 25a ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 24 ust. 1, 2, 4 albo ust. 14 pkt 2, opłaty związane z badaniami i opiniami biegłych ponosi strona postępowania. Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r. poz. 111, 497, 621 i 622), zobowiązany jest uiścić wskazaną kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 143 Kpa, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badania laboratoryjne.

W świetle art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2025 r. poz. 1826), która uchyliła ustawę o ogólnym bezpieczeństwie produktów, do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu wszczętych na podstawie ustawy uchylanej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572, z 2025 r. poz. 769), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 141 §2 oraz art. 127 §3 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów strona postępowania może w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony

Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie pkt. 3 sentencji decyzji.

- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, 1685, z 2025 r. poz. 769) strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 4) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt. 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.
- 5) W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 lub 3 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
 - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

- 6) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 7) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 8) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

*Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/